

נספח 1- רשימת מקורות לשלב א':

רשימת המקורות:

- 1) יח אפתח על-שפיים נהרות, ובתוך בקעות מעינות; אשים מדבר לאגם-מים, וארץ ציה למוצאי מים. יט אתן במדבר ארץ שטה, והדס ועץ שמן; אשים בערבה, ברוש תדקר ותאשור--יחדו. (ישעיהו מ"א)
- 2) ה אל-תירא, כי אתך-אני: ממזרח אביא זרעך, וממערב אקבצך. ו א'מר לצפון תני, ולתימן אל-תכלאי; הביאי בני מרחוק, ובנותי מקצה הארץ. (ישעיהו מ"ג)
- 3) מקים דבר עבדו, ועצת מלאכיו ישלים; האמר לירושלם תושב, ולערי יהודה תבנינה, וחרבותיה אקומם. (ישעיהו מ"ד כ"ו)
- 4) יח שאי-סביב עיניך וראי, כלם נקבצו באו-לך; חי-אני נאם-יהוה, כי כלם כעדי תלבשי, ותקשרים, כפלה. יט כי חרב תיך וש'ממ'תיה, וארץ הרסתך: פי עתה תצרי מיושב, ורחקו מבלעיקך. (ישעיהו מ"ט)
- 5) הרחיבי מקום אהלך, ויריעות משכנותיך יטו--אל-תחשכי; הארכי, מיתריך, ויתד תיך, חזקי. ג. כי-ימין ושמ'אול, תפריצי; וזרעך גוים יירש, וערים נשמות יושיבו. (ישעיהו נד)
- 6) ה אז תראי ונהרת, ופחד ורחב לבבך: כי-יהפך עליך המון ים, חיל גוים יב'או לך. ו שפעת גמלים תכסך, בכרי מדין ועיפה--כלם, משבא יב'או; זרה ולבונה ישאו, ותהל'ת יהוה יבשרו. (ישעיהו ס')
- 7) כא ובנו בתיים, וישבו; ונטעו כרמים, ואכלו פרים. כב לא יבנו ואחר ישב, לא יטעו ואחר יאכל: כי- כימי העץ ימי עמי, ומעשה ידיהם יבלו בחירי. כג לא ייגעו לריק, ולא ילדו לבהלה: כי זרע ברוכי יהוה, המה, וצאצאיהם, אתם. (ישעיהו ס"ה)
- 8) ב והיה באחרית הימים, נכון יהיה הר בית-יהוה בר'אש ההרים, ונשא, מגבעות; ונהרו אליו, כל-הגוים. ג והלכו עמים רבים, ואמרו לנו ונעלה אל-הר-יהוה אל-בית אל'הי יעקב, וירנו מדרכיו, ונלכה בא'רח'תיו: כי מציון תצא תורה, ודבר-יהוה מירושלם. ד ושפט בין הגוים, והוכיח לעמים רבים; וכתתו חרבותם לאתים, וחניתותיהם למזמרות--לא-ישא גוי אל-גוי חרב, ולא-ילמדו עוד מלחמה. (ישעיהו ב')
- 9) א ואלה, שמות השבטים: מקצה צפונה אל-יד דרך-חתלן לבוא-חמת חצר עינן גבול דמשק צפונה, אל-יד חמת, והיו-לו פאת-קדים הים, דן אחד. ב ועל גבול דן, מפאת קדים עד-פאת-ימה--אשר אחד. ג ועל גבול אשר, מפאת קדימה ועד-פאת-ימה--נפתלי אחד. ד ועל גבול נפתלי, מפאת קדמה עד-פאת-ימה--מנשה אחד. ה ועל גבול מנשה, מפאת קדמה עד-פאת-ימה--אפרים אחד. ו ועל גבול אפרים, מפאת קדים ועד-פאת-ימה--ראובן אחד. ז ועל גבול ראובן, מפאת קדים עד-פאת-ימה--יהודה אחד. ח ועל גבול יהודה, מפאת קדים עד-פאת-ימה--תהיה התרומה אשר-תרימו חמשה ועשרים אלף ר'חב, וא'כך כאחד החלקים מפאת קדימה עד-פאת-ימה, והיה המקדש, בתוכו. ט התרומה, אשר תרימו ליהוה--א'כך, חמשה ועשרים אלף, ור'חב, עשרת אלפים. י ולא'לה תהיה תרומת-הק'דש, לכ'הנים--צפונה חמשה ועשרים אלף וימה ר'חב עשרת אלפים, וקדימה ר'חב עשרת אלפים ונגבה א'כך חמשה ועשרים אלף; והיה מקדש-יהוה, בתוכו. יא לכ'הנים המקדש מבני צדוק, אשר שמרו משמרת--אשר ל'א-תעו, בתעות בני ישראל, כאשר תעו, הלויים. יב והיתה להם תרומה מתרומת הארץ, ק'דש קדשים--אל-גבול, הלויים. יג והלויים, לעמת גבול הכ'הנים, חמשה ועשרים אלף א'כך, ור'חב עשרת אלפים; כל-א'כך, חמשה ועשרים אלף, ור'חב, עשרת אלפים. יד ולא-ימכרו ממנו, ולא ימר ולא יעבור (יעביר)--ראשית הארץ; כי-ק'דש, ליהוה. טו וחמשת אלפים הנותר ב'ר'חב, על-פני חמשה ועשרים אלף--ח-להוא לעיר,

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

למושב ולמגרש; והיתה העיר, בתוכה טז ואלה, מדותיה--פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים, ופאת-נגב חמש חמש () מאות וארבעת אלפים; ומפאת קדים, חמש מאות וארבעת אלפים, ופאת-ימה, חמש מאות וארבעת אלפים. יז והיה מגרש, לעיר--צפונה חמשים ומאתים, ונגבה חמשים ומאתים; וקדימה חמשים ומאתים, וימה חמשים ומאתים. יח והנותר בא' רך לעמת תרומת הק' דש, עשרת אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה, והיה, לעמת תרומת הק' דש; והיתה תבואתה ללחם, לע' בדי העיר. יט והע' בד, העיר--יעבדהו, מפ' ל שבטי ישראל. כ כל-התרומה, חמשה ועשרים אלף, בחמשה ועשרים, אלף: רביעית, תרימו את-תרומת הק' דש, אל-אחזת, העיר. כא והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת-הק' דש ולאחזת העיר אל-פני חמשה ועשרים אלף תרומה, עד-גבול קדימה, וימה על-פני חמשה ועשרים אלף על-גבול ימה, לעמת חלקים לנשיא; והיתה תרומת הק' דש, ומקדש הבית בתוכה. כב ומאחזת הלויים ומאחזת העיר, בתוך אשר לנשיא יהיה: בין גבול יהודה, ובין גבול בנימן--לנשיא, יהיה. כג ויתר, השבטים: מפאת קדימה עד-פאת-ימה, בנימן אחד. כד ועל גבול בנימן, מפאת קדימה עד-פאת-ימה--שמעון אחד. כה ועל גבול שמעון, מפאת קדימה עד-פאת-ימה--יששכר אחד. כו ועל גבול יששכר, מפאת קדימה עד-פאת-ימה--זבולן אחד. כז ועל גבול זבולן, מפאת קדמה עד-פאת-ימה--גד אחד. כח ועל גבול גד, אל-פאת נגב תימנה: והיה גבול מתמר, מי מריבת קדש, נחלה, על-הים הגדול. כט ז את הארץ אשר-תפילו מנחלה, לשבטי ישראל; ואלה, מחלקותם--נאם, אד' נ' יהוה. ס } ל ואלה, תוצאת העיר: מפאת צפון, חמש מאות וארבעת אלפים מדה. לא ושערי העיר, על-שמות שבטי ישראל, שערים שלושה, צפונה--שער ראובן אחד, שער יהודה אחד, שער לוי, אחד. לב ואל-פאת קדימה, חמש מאות וארבעת אלפים, ושערים, של' שה--ושער יוסף אחד, שער בנימן אחד, שער דן, אחד. לג ופאת-נגבה, חמש מאות וארבעת אלפים מדה, ושערים, של' שה--שער שמעון אחד, שער יששכר אחד, שער זבולן, אחד. לד פאת-ימה, חמש מאות וארבעת אלפים, ושעריהם, של' שה--שער גד אחד, שער אשר אחד, שער נפתלי, אחד. לה סביב, שמ' נה עשר אלף; ושם-העיר מיום, יהוה שמה

(יחזקאל מ"ח)

10) כד ועבדי דוד מלך עליהם, ורועה אחד יהיה לכלם; ובמשפטי ילכו, וחקוטי ישמרו ועשו אותם. כה וישבו על-הארץ, אשר נתתי לעבדי ליעקב, אשר ישבו-בה, אבותיכם; וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם, עד-עולם, ודוד עבדי, נשיא להם לעולם. כו וכרתי להם ברית שלום, ברית עולם יהיה אותם; ונתתים והרבית אותם, ונתתי את-מקדשי בתוכם לעולם. כז והיה משכני עליהם, והייתי להם לאלהים; והמה, יהיו-לי לעם. כח וידעו, הגוים, כי אני יהוה, מקדש את-ישראל--בהיות מקדשי בתוכם, לעולם.

(יחזקאל ל"ז)

11) ל הנה ימים באים, נאם-יהוה; וכרתי, את-בית ישראל ואת-בית יהודה--ברית חדשה. לא לא כברית, אשר כרתי את-אבותם, ביום החזיקי בידם, להוציאם מארץ מצרים: אשר-המה הפרו את-בריתי, ואנ' כי בעלתי בם--נאם-יהוה. לב כי ז את הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים ההם, נאם-יהוה, נתתי את-תורת בקרבם, ועל-לבם אכתבנה; והייתי להם לאלהים, והמה יהיו-לי לעם. לג ולא ילמדו עוד, איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר, דעו, את-יהוה: כי-כולם ידעו אותי למקטנם ועד-גדולם, נאם-יהוה--כי אסלח לעו'נם, ולחטאתם לא אצקר-עוד.

(ירמיהו ל"א)

נספח 2- רשימת שלטים לשלב א':

- הפרחת הנגב
- קבוץ גלויות
- בניין ירושלים וערי יהודה
- מרוב שהארץ מלאה ביהודים יש בעיית דיור.

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

- הרחבת הישוב
- שפע ועושר
- ישראל יושבים בבטחון על אדמתם
- בית המקדש
- חלוקת הארץ לנחלות השבטים
- מלך מבית דוד
- עם ישראל כולו יודע את ה'

נספח 3- מקורות לשלב ג':

1) "עפ"י רבנו הגר"א כל עבודת קבוץ גלויות, בנין ירושלים והרחבת ישוב אר"י להחזרת השכינה, כל עיקרי העבודה וכל פרטי פרטיה נאחזים ביעודו ובתפקידו של משיחא דאתחלתא, משיח הראשון, משיח בן יוסף... "

(קול התור פרק א' אות ב')

2) מהספר כוכבי אור לרב פילבר שליט"א

את המספד בירושלים המוזכר בנבואת זכריה מסבירה הגמרא במסכת סוכה (נב ב) כי המספד יהיה "על משיח בן יוסף שנהרג". וגם כאן יש לשאול מהו הצורך לשני משיחים בישראל, גם משיח בן-דוד וגם משיח בן-יוסף, והלא התכלית היא שיהיה לישראל מנהיג אחד, כמאמר הכתוב (יחזקאל לז): "ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם"? את הצורך בשני משיחים ואת הבעייתיות שמציאותם יוצרת, נוכל להבין כאשר נשווה את החיים הלאומיים לחיי האדם הפרטי: כמו האדם הפרטי שהקב"ה יצר אותו בגוף ונשמה, ובמקביל נטע בו כוחות כפולים, האחד הדואג לשמר את קיום הגוף על מכורו ולשכללו ולפתחו, והשני המחזק את כח הנשמה, מעדנה ומשכללה. וגם אם למראית עין נראים שני הכוחות הללו כמנוגדים זה לזה, הרי תכלית השלמות היא שיהיה הגוף חזק ואמיץ ומפותח כראוי עם נשמה בריאה וחזקה ומשוכללת, כמו שכתב באורות התשובה (פ"א א): "נשמה בריאה בגוף בריא". עד שהנשמה ש"אינה אלא חלק א-לוה ממעל, הנה אין תשוקתה ודאי אלא לשוב להדבק במקורה ולהשיגו, ואין מנוחתה אלא כשתשיג את זה" ("דעת תבונות" לרמח"ל) הנשמה הזו בכוחה האדיר תהיה מושכת אחריה את כל כוחות הגוף האמיצים והחזקים, כך שהאדם בעזרת שניהם יחד יגשים בחייו את חפץ ה' בעולמו. כמו באדם הפרטי כך גם בכנסת ישראל יצר הקב"ה את שני הכוחות הללו, האחד מקביל לערך הגוף האנושי, והוא הכח השוקק לשכלול האומה במעמדה החומרי, והשני הוא הכח לשכלול רוחניותה של האומה. הכח החומרי, למרות היותו נחות וטפל, הריהו הבסיס הנכון לכל התכניות הרוחניות הגדולות והקדושות שעם ישראל מצוין בהם, להיותו עם קדוש לה' א-להי ישראל, גוי אחד בארץ לאור גויים.

(המספד בירושלים, כוכבי אור עמוד 158, הרב פילבר). (במאמר זה מביא הרב פילבר הברחבת מקורות ובשכתוב הסגנון את הספדו של הראי"ה על הרצל).

מרכז ההדרכה המקוון של תנועת אריאל <http://www.tariel.co.il/?CategoryID=1680> פעולות, ערבים, סיפורים, משחקים ועוד.

נספח 4- מקורות להעמקה:

מהי משמעות מותו של משיח בן יוסף?

משיח בן יוסף אינו יכול להתקיים לבד, מוכרח הוא להשתתף עם משיח בן דוד. הגאולה הגשמית מוכרחה שתצטרף אליה גם גאולה רוחנית. כאשר מנסים להתעלם מייעדי הרוחניים של עם ישראל גם משיח בן יוסף הגשמי נמצא בסכנה. אנו רואים בדורינו זרמים ונטיות המובילים לפגיעה גם בחוסנה הפיזי של מדינת ישראל. מגמות של מסירת חלקי הארץ לאויבינו, של הבאת זרים לארץ, ושל חוסר רצון ויכולת נפשית להכריע את אויבינו. כל אלו מראים על הסכנה בה נמצא משיח בן יוסף.

מצב דומה במקצת היה קיים בעם ישראל בזמן הפילוג בין ממלכת ישראל ויהודה. גם אז היה הכוח הגשמי כוחו של משיח בית יוסף המאפין את שבט אפרים נפרד מהכח הרוחני המאפין את שבט יהודה. פילוג זה גרם בסופו של דבר לחורבן של שתי הממלכות.

מה שיציל את משיח בן יוסף יהיה הצטרפותו למשיח בן דוד וכמו שנבא הנביא יחזקאל:

טו וְהָיָה דְבַר-יְהוָה, אֵלַי לֵאמֹר: טז וְאַתָּה בֶן-אָדָם, קַח-לָךְ עֵץ אֶחָד, וְכַתֹּב עָלָיו לַיהוָה, וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ; וְלִקַּח, עֵץ אֶחָד, וְכָתוּב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ אַפְרַיִם, וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ. יז וְקָרַב אֶתְּם אֶחָד אֶל-אֶחָד, לֵךְ--לְעֵץ אֶחָד; וְהָיוּ לְאֶחָדִים, בְּיַדְךָ. יח וְכָאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ, בְּנֵי עַמְּךָ לֵאמֹר: הֲלוֹא-תִגִּיד לָנוּ, מָה-אֵלֶּה לָךְ. יט דַּבֵּר אֲלֵהֶם, כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה, הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת-עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד-אַפְרַיִם, וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרוֹ; וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת-עֵץ יְהוָה, וְעָשִׂיתֶם לְעֵץ אֶחָד, וְהָיוּ אֶחָד, בְּיַדִּי. כ וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר-תִּקְּתוּ בְעֵלְיָהֶם, בְּיַדְךָ--לְעֵינֵיהֶם. כא וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם, כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה, הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ-שָׁם; וְקִבַּצְתִּי אֶתְּם מִסְּבִיב, וְהִבַּאתִי אוֹתָם אֶל-אֲדָמְתָם. כב וְעָשִׂיתִי אֶתְּם לְגוֹי אֶחָד בְּאַרְץ, בְּהַרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְלַךְ אֶחָד יְהִי לְכֻלָּם, לְמֶלֶךְ; וְלֹא יִהְיֶה- (יְהִי-) עוֹד לְשְׁנֵי גוֹיִם, וְלֹא יִחָצוּ עוֹד לְשְׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד. כג וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד, בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם, וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם; וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְּם, מִכָּל מוֹשֵׁב תִּיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בְּהֶם, וְטַהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ-לִי לְעַם, וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֵל הַיָּם. כד וְעַבְדִּי דָוִד מְלַךְ עֲלֵיהֶם, וְרוּעֵה אֶחָד יְהִי לְכֻלָּם; וּבְמִשְׁפַּטִּי יִלְכוּ, וְחֻקוֹתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם.

יחזקאל ל"ז

נקודה נוספת: איננו מתבוננים בתהליך הגאולה כצופים מן הצד, אנו שותפים פעילים בו. במדרש כתוב שלעתיד לבוא כל מי שפעל עם א-ל ויטול את שכרו. אנו רואים עצמינו כבעלי תפקיד משמעותי בפעולתם של שני המשיחים. מתוך ההבנה שעכשיו אנו מצפים לשלביה הרוחניים של הגאולה, נמצא בתוכנו את הכוחות ואת היכולות להפך את מדינת ישראל מגוף משוכלל לנשמה בריאה בגוף בריא.